

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

§.7. Qua ratione imaginationis, linguæ, aliorumque a nimæ facultatum
opera in oratione mentis vtemur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

præparatione, ad eam benè faciendam, ponit. Et hac fiducia aggredi debeo mentis orationē, hostibus meis illud Psalms obijciens: *n Declinate à me maligni, quia scrutari statui mandata Dei mei:* Potentijs verò & cogitationibus meis dicam illud ex altero psalmo: *o Venite omnes simul, adoremus & procidamus, & ploremus ante Dominum: quia ipse est Dominus Deus noster: & nos populus pascua eius, & oves manus eius.*

n Psal. 118.
115.

o Psal. 94. 6.

QVA RATIONE ADORATIONEM
iuuare nos possimus imaginatione, lingua & alijs animæ facultatibus.

PARAGRAPHVS VII.

QVAMVIS mentis Oratio, vt suprâ diximus, sit trium supremarum animæ facultatum operatio, qua parte illa Spiritus purus est, & mens appellatur; qua de causa, & ipsa Oratio, mentis siue mentalis dicitur: iuuant nihilominus ad eam obeundam tres aliæ eiusdem animæ facultates inferiores. Harum prima est facultas IMAGINANDI, quæ, vt maximè turbat impeditq; Orationem, cum vaga est, maleq; domita: ita eandem iuuat plurimum, si rerum, quæ ad meditandum accipiuntur, imagines, & figuras aliquas intra se ipsam facilè possit efformare: ita enim videtur

debitur

debitur quasi loco alicui alligata, & res meditata spiritualiter animæ proponi; quam illa quasi præsentem cernat. Expediet itaque, antequam ipsam meditationem auspicemur, imaginem aliquam in ipsa imaginatione formare eius rei, quam volumus meditari; idque qua maiori poterimus viuacitate ac proprietate, Vt si de Inferno Meditatio sit instituenda, locum imaginabor carceri obscurissimo, angusto, horrido, igne pleno, simillimum; in quo anime damnatorum ardeant. Si de Christi Natiuitate, imaginabor angiportum, vel specum vento peruiam, in qua infans pannis inuolutus iaceat in præsepio; & simile quid in reliquis. Danda tamen est opera, ne ad id vis tanta inferantur, vt capiti noceat. Quare vt ei, qui in huiusmodi figuris effingendis difficultatem sentit, expedit eas potius omittere; & facultatum tantum spiritualium opera vti, modo superius posito: ita ei, qui facilitatem, & promptitudinem eas imagines formandi habet, attendendum omninò est, ne vehementi sua imaginatione, locum aliquem illusionibus relinquat, imaginationemque pro reuelatione diuina admittat; credatque eam imaginem, quam ipse intra se fingit, esse rem ipsam imaginatam; ideoque indiscretionem suam caput sibi frangat: & quod moderatè factum, ad orationem contulisset, in suum conuertat detrimentum.

2. 2. q. 82. a.
12.

Potest, & LINGVA Orationem mentis adiuuare: Teste enim S. Thoma: Oratio mentis; & ea quæ

ea quæ verbis externis fit, non sibi aduersantur; sed vt germanæ sorores altera iuuat alteram. Mentis enim Oratio prorumpit interdum in vocalem; verba exterius cum Deo Domino nostro proferendo, quæ ex æterna deuotione, & feruore procedunt. Oratio verò ipsa vocalis animam viuificat, vt maiorem mentali adhibeat attentionem. Ideoque cum in ea distractos nos, aridosque sentimus; expedit aliqua verba proferre, quæ nos colligant, & excitent; siue cum Deo, siue nobiscum ipsi colloquamur, vt enim corpus animam iuuat; ita illius operationes adiuuant huius functiones; & verbum externum, quod lingua profert, cor ipsum solet penetrare.

*Aug. Epist.
121. ad Probam c. 9.*

POTEST verò hoc, quod modo diximus. *Processu 7. Religionis. cap. 3.* bifariam (vt ait S. Bona.) vsui esse: Primum, si quis sibi ipsi ea verba præscribat componatque; quæ ipsius necessitas aut deuotio dictauerit: nõ sollicitè attendens, aptene, an incompositè cohæreant: quia Deus cordis potius aptam compositionem, & affectum eius feruorem respicit, quàm verborum ornatum: magisque placatur verbis filioli balbutientis & poenitentis peccatoris, quàm concinnis superbi alicuius literati. Alter modus est, Orationem ab aliquo alio iam digestam, quales illæ sunt. quas Ecclesia præscribit, aut Sanctus quispiam composuit sibi applicando; eoque sensu, & affectu eam proferendo, atque si ipsemet eam componeret, eo modo, quem §. 9. ponimus.

De

DE externis corporis SENSIBVS, nulla certa regula statui potest; nam quidam iuuantur, si oculos clausos teneant, alij potius si aperis coelum, aut imaginem aliquam intueantur; alij quouis audito strepitu impediuntur; alij Cantu, & Musica Ecclesiae iuuantur; alij sentiunt sibi augeri deuotionem, si frequenter pectus suum tundant, (quod S. Hieronymo dicitur fuisse familiare) ad exemplum Publicani; alij frequenti genu flexione, sicut Simon ille in columna, qui genu, & capite ad terram usque flexo, moxque leuato, orabat, eandem flectendi rationem repetens infinities: & idem de alijs corporis motibus, & situ dici potest; de extensione v. g. brachiorum in modum crucis, de prostratione in terram, statione fixa in loco aliquo, aut deambulatione, aut in loco humilifessione. Ex quibus omnibus illud est eligendum, quod cuius est magis comodum ad cordis quietem, & deuotionem, habita eius, qui orat, imbecillitatis ratione; & eorum, qui adsunt, si locus sit publicus, aedificatione: tunc enim is corporis situs habendus est, quo circumstantes non offendantur.

DE ORATIONIS EXAMINE, ET
fructibus, ex ea percipiendis.

PARAGRAPHVS VIII.

ORATIONE finita, utile valde est examinare, quomodo ea successerit: quod, cum post opus quodcun-

que